

Rättelse/komplettering

Dom, 2016-02-19

Domskäl

- Rättelse, 2016-02-22
Beslut av: rådmannen Mikael Swahn

I domslutet - under Brott som den tilltalade döms för - ska under rubriceringen Grovt sexuellt övergrepp mot barn rätteligen stå "3 tillfällen" (inte 2 tillfällen).

ATTUNDA TINGSRÄTT
Enhet 4

DOM
2016-02-19
meddelad i
Sollentuna

Mål nr: B 8128-15

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

MAURICIO Alberto Abarza Astorga, 19870214-6518
Snapphanevägen 76 Lgh 1101
177 54 Järfälla

Offentlig försvarare:

Advokat Eva Meiton
Öberg & Heijne Advokatbyrå
Sturegatan 32, 1 tr
114 36 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Åsa Andersson
Åklagarmyndigheten
Norrorts åklagarkammare i Stockholm
Box 950
191 29 Sollentuna

Målsägande

1. Sekretess A, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Adrienne de Jounge
Stella Advokater AB
Box 5216
102 45 Stockholm

2. Sekretess B, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Adrienne de Jounge
Stella Advokater AB
Box 5216
102 45 Stockholm

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 940 191 29 Sollentuna	Tingsvägen 11	08-561 696 04 E-post: enhet4.attunda.tingsratt@dom.se www.attundatingsratt.domstol.se	08-561 695 01	måndag - fredag 08:00-16:30

3. Sekretess C, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:
Advokat Adrienne de Jounge
Stella Advokater AB
Box 5216
102 45 Stockholm

4. Sekretess D, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:
Advokat Adrienne de Jounge
Stella Advokater AB
Box 5216
102 45 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Grovt sexuellt övergrepp mot barn, 6 kap 6 § 2 st brottsbalken
2014-01-01 -- 2015-07-31 (2 tillfällen)
2. Sexuellt ofredande, 6 kap 10 § 1 st brottsbalken
2012-08-01 -- 2015-07-31 (3 tillfällen)

Åtal som den tilltalade frikänns från

Våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st brottsbalken
2014-08-01 -- 2015-04-30

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år

Skadestånd

1. Mauricio Abarza Astorga ska utge skadestånd till sekretess B med 65 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 30 juni 2015 till dess betalning sker.
2. Mauricio Abarza Astorga ska utge skadestånd till sekretess C med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 31 augusti 2015 till dess betalning sker.

3. Mauricio Abarza Astorga ska utge skadestånd till sekretess D med 12 400 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 31 mars 2014 till dess betalning sker.
4. Sekretess A:s skadeståndsyrkande ogillas.

Sekretess

Sekretessen enligt 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för de uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandenas och målsägandenas vårdnadshavares identitet ska bestå i målet. Detsamma ska gälla vittnena sekretess E, sekretess EA, sekretess G, sekretess H och sekretess F vad gäller de uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar samt för uppgifterna i partsbilagorna till denna dom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Eva Meiton tillerkänns ersättning av allmänna medel med 343 192 kr. Av beloppet avser 274 554 kr arbete och 68 638 kr mervärdesskatt.
 2. Adrienne de Joungé tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 255 960 kr. Av beloppet avser 204 768 kr arbete och 51 192 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
 4. Mauricio Abarza Astorgas yrkande om ersättning för utlägg beträffande sakkunnigttrande från Bo Edvardsson avslås.
-

BAKGRUND

Mauricio Abarza Astorga arbetade sedan september 2011 som barnskötare på en förskola i Bro. En förälder vände sig den 28 september 2015 till förskolan med uppgiften att hennes dotter hade sagt att Mauricio skulle ha tagit henne och en kamrat på ”snippan”. Förskolan stängde av Mauricio från arbetet och polisanmälde händelsen. Polisen genomförde förhör med flera barn och deras föräldrar. Det framkom misstanke om att Mauricio skulle ha begått sexuella övergrepp mot barn och grundat på dessa förhör väcktes aktuellt åtal, som avser påståenden om brott mot fyra flickor som gick på förskolan. Mauricio har förnekat att han skulle ha gjort något sexuellt mot flickorna.

Mauricio häktades den 16 oktober 2015 (han var också frihetsberövad tidigare några dagar i oktober, se bifogat avräkningsunderlag) och var häktad fram till huvudförhandlingens avslutande den 5 februari 2016.

YRKANDEN M.M.

Åtalspunkt 1 – Åklagaren har yrkat att Mauricio Abarza Astorga ska dömas för *våldtäkt mot barn* (6 kap. 4 § 1 st. brottsbalken) alternativt *grovt sexuellt övergrepp mot barn* (6 kap. 6 § 2 st. brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivning.

Mauricio Abarza Astorga har med målsägande A, född 2009, genomfört en sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, då han stoppat sitt könsorgan i hennes mun. Det hände någon gång under perioden våren 2014 – våren 2015 i en förskola på Begoniaslingan i Bro, Upplands-Bro kommun. Gärningen var uppsåtlig.

Alternativt, för det fall ovan beskriven sexuell handling inte bedöms jämförlig med samlag, görs gällande att gärningen utgör grovt sexuellt övergrepp mot barn. Brottet är grovt med hänsyn till att Abarza Astorga utnyttjat sin ställning som målsägandens barnskötare och missbrukat det särskilda förtroende som följer därmed samt med

hänsyn till att gärningen på grund av målsägandens låga ålder inneburit ett hänsynslöst utnyttjande av henne.

Åtalspunkt 2 – Åklagaren har yrkat att Mauricio Abarza Astorga ska dömas för *grovt sexuellt övergrepp mot barn* (6 kap. 6 § 2 st. brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivning.

Mauricio Abarza Astorga har med målsägande B, född 2009, genomfört en sexuell handling genom att dels vid flera tillfällen röra vid hennes underliv innanför trosorna, dels vid ett tillfälle lägga hennes hand på sitt nakna könsorgan. Det hände under perioden januari 2014 – juni 2015 i en förskola på Begoniaslingan i Bro, Upplands-Bro kommun. Gärningarna var uppsåtliga.

Brotten är grova med hänsyn till att Abarza Astorga utnyttjat sin ställning som målsägandens barnskötare och missbrukat det särskilda förtroende som följer därmed samt med hänsyn till att gärningarna på grund av målsägandens låga ålder inneburit ett hänsynslöst utnyttjande av henne.

Åtalspunkt 3 – Åklagaren har yrkat att Mauricio Abarza Astorga ska dömas för *sexuellt ofredande* (6 kap. 10 § 1 st. brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivning.

Mauricio Abarza Astorga har förmått målsägande B, född 2009, att medverka till en handling med sexuell innebörd genom att lägga hennes hand vid sitt skrev utanpå byxorna alternativt förmå henne att lägga sin hand där, och säga något i stil med att det är hans snopp. Det hände någon gång under perioden januari 2014 – juni 2015 i en förskola på Begoniaslingan i Bro, Upplands-Bro kommun. Gärningen var uppsåtlig.

Åtalspunkt 4 – Åklagaren har yrkat att Mauricio Abarza Astorga ska dömas för *grovt sexuellt övergrepp mot barn* (6 kap. 6 § 2 st. brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivning.

Mauricio Abarza Astorga har med målsägande C, född 2009, genomfört en sexuell handling genom att röra vid hennes underliv innanför trosorna. Det hände någon gång under perioden augusti 2014 – sommaren 2015 i en förskola på Begoniaslingan i Bro, Upplands-Bro kommun. Gärningen var uppsåtlig.

Brottet är grovt med hänsyn till att Abarza Astorga utnyttjat sin ställning som målsägandens barnskötare och missbrukat det särskilda förtroende som följer därmed samt med hänsyn till att gärningen på grund av målsägandens låga ålder inneburit ett särskilt hänsynslöst utnyttjande av henne.

Åtalspunkt 5 – Åklagaren har yrkat att Mauricio Abarza Astorga ska dömas för *sexuellt ofredande* (6 kap. 10 § 1 st. brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivning.

Mauricio Abarza Astorga har sexuellt berört målsägande C, född 2009, genom att röra vid hennes underliv utanpå kläderna. Det hände vid två tillfällen under perioden augusti 2014 – sommaren 2015 i en förskola på Begoniaslingan i Bro, Upplands-Bro kommun. Gärningarna var uppsåtliga.

Åtalspunkt 6 – Åklagaren har yrkat att Mauricio Abarza Astorga ska dömas för *sexuellt ofredande* (6 kap. 10 § 1 st. brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivning.

Mauricio Abarza Astorga har sexuellt berört målsägande D, född 2008, genom att röra vid hennes underliv utanpå kläderna. Det hände någon gång under perioden sommaren 2012 – mars 2014 i en förskola på Begoniaslingan i Bro, Upplands-Bro kommun. Gärningen var uppsåtlig.

Målsägandena A, B, C och D har yrkat skadestånd enligt bilaga 1.

Mauricio Abarza Astorga har förnekat gärningarna och motsatt sig att betala skadestånd. Beträffande beloppens skälighet i sig har han godtagit beloppet för kränkning i åtalspunkt 3 och 6. I övrigt har han inte godtagit belopp eller räntetidpunkt. För det fall försvararens utlägg för inhämtat sakkunnigttrande anses vara Mauricios kostnad för bevisning, har Mauricio yrkat ersättning för den kostnaden.

UTREDNING

Tingsrätten har hållit huvudförhandling i sammanlagt sju dagar. Vid förhandlingen har förhör hållits med Mauricio. På åklagarens begäran har de videoinspelade polisförhören med de fyra målsägandena A, B, C och D spelats upp. Förhör inför rätten har hållits med flickornas föräldrar. Åklagaren har även åberopat uppspelning av polisförhören med flickan E samt förhör med vittnena Ingrid Dahl (kollega till Mauricio), Åsa Stefansson (förskolechef), I (moster till D) och sakkunniga Moa Mannheimer. Målsägandena har åberopat samma bevisning. Åklagaren, målsägandena och Mauricio har också åberopat viss skriftlig bevisning. Mauricio har åberopat inspelade polisförhör med flickorna F, G och H. På hans begäran har vidare förhör hållits med vittnena EA (mamma till E), Anna Pedersen, Camilo Vilches Cordero och Beatriz Cordero Palomimos (de sistnämnda tre kollegor med Mauricio) samt sakkunnige Bo Edvardsson. Beträffande den sistnämnde har även ett yttrande getts in.

Polisförhören med barnen har ägt rum på barnahus (en plats där polis, andra myndigheter och barnläkare möter barn som blivit utsatta för övergrepp). Förhören har varit långa och innehållit mycket som inte är direkt hänförligt till gärningspåståendena. Tingsrätten har valt att nedan redovisa de delar av barn- och föräldraförhören som rör gärningspåståendena i anslutning till varje påstående. Det som Mauricio har sagt som har bäring på det som en viss flicka har sagt redovisas också där.

Det som i övrigt har förekommit i förhöret med Mauricio sammanfattas här:

Mauricio

Han började arbeta som timvikarie 2010, på en annan förskola. Han har inte utbildning med inriktning på förskola. Mauricio tycker om musik och dans, och tidigt upptäckte han att barnen uppskattade att han spelade gitarr och sjöng. I september 2011 började han på den aktuella förskolan. Det gick bra i barngruppen. Från början var det svårt med dokumentation och projektarbete, men med stöd från de andra pedagogerna kom han lätt in i verksamheten. Åklagarens tidsangivelser täcker långa tidsperioder, och då han ofta var frånvarande, sjuk eller vabbade skulle det kunna vara så att han inte har varit på förskolan när flickorna säger att det har inträffat något. På sin avdelning var han ansvarig för vilan på onsdagarna och ibland på fredagarna. Barnen fick under vilan sitta var de ville. Själv satt han nära ett eluttag, på en stol. Barnen sov inte under vilan. Det kunde hända att han hade något barn i knät, t.ex. om barnet behövde tröstas. Den enda gång man som fröken är ensam med ett barn är när barnet går på toaletten. När de var ute på gården lät han dock ofta barnen själva gå på toaletten. – Barnen har i polisförhören hävdade att Mauricio skulle ha sagt till dem att inte berätta för någon. Detta kopplar han samman med, inte övergrepp, utan att han i helt andra sammanhang har sagt åt barnen att inte berätta för någon. Under en period lät han t.ex. flickorna ha gosedjur efter vilan, vilket var i strid med förskolans policy. I en sådan situation har han sagt ”behåll gosedjuret men du får inte säga till någon”. C är den enda av målsägandena som inte har påstått att Mauricio skulle ha sagt till henne att inte berätta för någon, och det har sannolikt att göra med att han slutade att säga så efter att ha kommit till insikt om att det inte var lojalt med förskoloreglerna. En av målsägandena har sagt att han skulle ha haft på sig en tjocktröja med fickor, men en sådan har han aldrig ägt. Det är riktigt att han har fotat barn, i strid med ett fotoförbud på förskolan. Det har dock rört sig om helt oskyldiga foton som han har skickat till sin sambo. – När han blev inkallad till mötet där hans chef, Åsa Stefansson, gav honom beskedet att han var avstängd, fattade han först inte vad det handlade om. Det blev en chock och han började gråta. Han förstod snabbt att detta var något som skulle spridas och bli omtalat. En kompis ringde honom och sade att hela Bro talade om att det fanns en pedofil. Det var pressande att inte veta vem som anklagade honom och vad han var anklagad för. En tid i häktet mådde han mycket dåligt och tänkte att hans liv var förstört. På nyheterna annonserades ut att han skulle vara misstänkt för övergrepp på många målsägande. Han tänkte mycket på sin familj, på sin dotter. Det riktigt dåliga måendet började vända när han tänkte på att han skulle kämpa för att få fram sanningen. Han vet inte varför flickorna säger som de säger. Han tror inte att de har tänkt något sexuellt. Kanske hade de drömt eller något. Förmodligen har utsagorna byggts upp steg för steg och utvecklats genom den stämning som har varit i Bro. När han har tagit del av föräldrarnas förhör har han blivit ledsn över hur de har spekulerat. Barnen A, B och C lekte mycket med varandra och hamnade ofta i konflikt. Barnen använde ofta ord som snopp och snippa.

DOMSKÄL

Utgångspunkter inför bevisvärderingen

Domstolen får bara döma över det som står i gärningsbeskrivningen. För att någon ska kunna dömas för brott krävs att det är ställt utom rimligt tvivel att personen har gjort precis det som står i gärningsbeskrivningen. Åtalet mot Mauricio vilar i huvudsak på de fyra flickornas berättelser, som de återgetts av flickorna under polisförhör och av föräldrarna.

Sexualbrott sker ofta utan ögonvittnen och det kan vara så att bevisningen endast består i målsägandens utsaga, ensam eller i förening med vittnesmål från personer som målsäganden har anförtrott sig till. Det blir då extra viktigt att granska att utsagan stämmer med verkliga förhållanden.

En utsaga kan vara felaktig för att den som uttalar sig ljuger. Men det kan också vara så att den som tror sig tala sanning säger fel av andra skäl – misstag, glömska, överdrift. En uppgift som inte kan ifrågasättas av något av de nämnda skälen brukar kallas tillförlitlig. När det gäller utsagor från barn kan det också vara så att de inte alltid uppfattar eller återger saker på samma sätt som vuxna, och att de kanske broderar ut eller fantiserar utan att förstå konsekvenserna av det. Det gäller också att vara vaksam på om barnet har blivit påverkat att uttala sig på något sätt. Men naturligtvis kan också ett barn berätta om något som verkligen har inträffat.

När det gäller barn som målsägande läggs bevisningen normalt fram på det sätt som har skett här, att videoinspelade polisförhör spelas upp inför domstolen. Det innebär att det har sänkts möjlighet att ställa frågor till flickorna vid huvudförhandlingen. Högsta domstolen har sagt att det förhållandet manar till försiktighet vid bedömningen men att uppgifterna från videoförhören kan vara tillräckliga för att det

ska anses vara ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har begått de åtalade gärningarna. Detta gäller så länge förhören skett under betryggande former, uppgifterna i sig framstår som sannolika och inbördes förenliga samt att de inte motsägs av annan utredning (se rättsfallet NJA 1993 s. 616).

Vad gäller tidpunkter för gärningarna har dessa i åtalet angetts med ganska vida tidsintervall. Detta försvårar för den tilltalade att lägga fram motbevisning men behöver inte utesluta en fällande dom. Stränga krav bör dock upprätthållas när det gäller bevisföringen (se rättsfallet NJA 2010 s. 671, p. 9, och däri hänvisade rättsfall).

Tingsrätten går härfter över till att bedöma de enskilda åtalpunkterna.

Åtalspunkt 1, Våldtäkt mot barn alternativt grovt sexuellt övergrepp mot barn (målsägande A)

Polisförhören med A

A berättar i *första förhöret* att hon en gång vid vila satt i Mauricios knä, att hon blundade och fick något runt i munnen. Det smakade inget. Hon visar på en docka hur hon satt i knät. Hon visste inte vad det var för något och saken var ”tillbaka där den skulle vara” när hon öppnade ögonen. På fråga hur det kändes svarar A att hon inte vet och att det var lite konstigt att han inte gjorde det med andra barn, bara henne. Som svar på hur länge, svarar A lite mindre än en halvtimme kanske. Hon var antingen fyra eller fem år och hon vet inte årstid, kanske mellan vinter och vår. A säger att hon samma dag som det hände berättade för mamma och pappa när hon kom hem. Det var läskigt att berätta. De lyssnade inte, utan trodde att hon skojade. – I det *andra förhöret* säger A att det som stoppats i hennes mun var avlångt som en liten ballong, långt fast lite tjockt. Hon upprepar att hon inte vet vad det var. Mauricio fick in den i hennes mun genom att säga att A skulle gapa. Hon gjorde som han sade, för att hon inte ville att han skulle bli arg på henne. Mauricio är vuxen och mamma och pappa var inte där, så han bestämmer. Hon vet inte om det som var i munnen var mjukt eller hårt. Hon såg inget för att hon blundade. Tillfrågad om att vara tyst så länge det varade, är A tyst i åtta sekunder. När A slutat på dagis berättade hon en gång till för sina föräldrar. Förhørsledaren säger att A sagt till mamma vad det var som Mauricio stoppade i A:s mun, och A säger då att han stoppade in något som var mjukt och satt på huden. A säger fortfarande att hon inte vet vad det var, och att det är lite läskigt att berätta. – I det *tredje förhöret* säger

förhørsledaren att mamma har sagt vad Mauricio stoppade i A:s mun. På fråga vad det var, säger A att det var hans snopp. A ville inte det, men hon vågade inte säga till. Efter vilan sade Mauricio att hon skulle stanna kvar. Mauricio satte sig på trappbänken. Där var A helt själv. Hon skulle blunda. A trodde det var hans finger, men han sa nej. Då trodde hon att det var en snopp. Det kändes som ett finger men var inte det. A satt lite snett med fötterna på mattan. Mauricio satt på trappbänken och hon satt i hans knä. När hon kollade igen var allt som vanligt. Hon vet inte hur hans snopp kunde komma in i hennes mun. Den var lite längre in än läpparna, typ där tänderna sitter. När hon öppnar ögonen är hon kvar i hans knä. Hon får ställa sig upp. Det kanske inträffade när hon var fyra. På fråga om årstid säger hon "kanske var lite vår eller nåt". A ombeds visa på dockan hur hon satt. På fråga hur Mauricio kunde få sin snopp i hennes mun om hon satt i hans knä, svarar A att hon inte vet, att hon kanske låg ned. A säger att B:s mamma sagt till A:s mamma att Mauricio också gjort något mot B. Hon ombeds förklara hur det gick till när hon låg ned. Hon lägger dockan raklång över benen. På fråga vilket håll hennes ansikte var säger hon att hon inte vet. På fråga hur det gick till när snoppen stoppades i hennes mun svarar A att hon inte vet. Hon tror att det var en snopp, för att en snopp är lite mjukare än ett finger. På fråga svarar hon att det som hon fick i munnen inte förändrades i munnen. Mauricio hade på sig jeans och en tjocktröja med t-shirt eller långärmat under. Tröjan var kanske lite blå, med bokstäver och fickor på magen. – I det *fjärde förhöret* säger A att hon vet hur snoppar ser ut, hon har sett när pappa går på toaletten och i simhallen. A ritar. På fråga om det är någon som sagt att hon inte får säga något, svarar A "Han sade bara när han gjort det 'säg det inte till någon'". A säger också att det är lite läskigt att prata, att hon inte är van att prata med poliser. C har sagt till A att hon har varit hos barnpolisen och sagt att någon har krockat med en bil. B och A har inte pratat om sina besök hos polisen. A vet inte vad Mauricio skulle ha gjort mot B. – I det *femte förhöret* säger A att Mauricio sagt åt henne att gissa vad det var. Hon gissade att det var ett finger. Då sade han "nej, det är inget finger". A sade inget. Sedan fick hon gå ut och leka med de andra barnen.

A:s mamma

När A:s mamma fick mail med information att något inträffat på förskolan fick hon tillbaka minnet av något A tidigare berättat, som rörde Mauricio och hans snopp. A hade spontant tagit upp detta en gång när de stod i köket och A:s mamma höll på att laga mat. Det är jättesvårt att säga när i tiden; A:s mamma tror att A var fem år. Hon tror att det var hösten 2014. När A den gången berättade reagerade A:s mamma starkt. Hon frågade om det var sant, sade att man inte fick skoja om sådant och att den personen i så fall inte får jobba med barn. A blev rädd och ville skydda Mauricio. A tog tillbaka, sade "Nej, jag bara skojade". A:s föräldrar talade med varandra om vad de skulle göra. Utifrån vad de visste och trodde om Mauricio kom de fram till att det vara nog bara ett skoj. De drog sig för att ödelägga någons liv, när de trodde att A skojade. På morgonen när A skulle till sitt första polisförhör frågade A:s mamma henne om någon vuxen på förskolan gjort något som hon inte ville. Då svarade A "Men mamma för länge sedan, kommer du ihåg det jag berättat

att Mauri (Mauricios smeknamn) stoppat snoppen i munnen”. A:s mamma fick panik, och sade till A:s pappa ”She said it, she said it!”. A hade väldigt starka känslomässiga reaktioner under hösten 2015. Hon började använda könsord för att provocera och förarga. Hon fick renlighetsnojor och tics samt blev extremt lättstressad. A har otroligt svårt att förlita sig på vuxna. Eftersom A:s föräldrar blivit uppmanade att vänta med behandlingskontakt för A, har någon sådan inte initierats än. A har sagt att Mauricio är snäll, och att föräldrarna är elaka. Tidigare älskade A att lyssna på musik, men nu hatar hon det. Föräldrarna tror att hon förknippar det med Mauricios musicerande.

A:s pappa

Han minns att A kom hem och sade något om snopp i munnen och Mauricio. Det var innan hon fyllt sex år, på hösten 2014 eller eventuellt våren 2014. Han kommer inte ihåg exakt hur hon säger det. Det var lite lättsamt, inget konstigt. A:s pappa såg att mamman blev skärrad. Även han gick på A lite hårt. A blev rädd och han fick en känsla att hon inte visste hur hon skulle bete sig. Ganska omgående sade A ”Jag skojar bara, det har inte hänt”. När föräldrarna talade om saken på kvällen valde de att lita på att det var ett skämt. Annars skulle de förstöra en persons liv, en person de tyckte om. När A skulle på sitt första polisförhör frågade A:s mamma om hon hade varit med om något. Det hörde A:s pappa som var i rummet intill med öppen dörr. A svarade att det var det som A berättat om, att hon hade haft Mauricios snopp i munnen. Då blev han 100 % säker. A berättade mer för varje förhör. Hon reagerade starkt under förhörstiden, hon tyckte att det var jobbigt att gå till barnpolisen. Det var jobbigt för A att säga att hon sugit på hans snopp. A:s pappa sade till henne att hon inte hade gjort fel, och att man måste sitta i fängelse om man gör sådant. Då blev A jättearg och sade att det inte var Mauricio som var elak, utan mamma och pappa. A har fått svårare att sova, hon är överdrivet orolig för att bli magsjuk och hon stänger av all musik. A:s pappa har tyckt mycket bra om Mauricio.

Mauricio

Han har inte stoppat något i A:s mun. Det är riktigt att barn ibland har suttit i hans knä. Med A har det också skett vid tillfälle när han hjälpte henne med hennes hörapparat. Ibland ingick det i de övningar man hade med barnen att de skulle blunda och känna på något, t.ex. på en arbetsplatta som innehöll figurer med olika strukturer. Föräldrarna har sagt att A inte vill lyssna på musik efter händelsen, och förknippat detta med Mauricio. Det var emellertid så att avdelningen var förbjuden att spela musik, eftersom A hade problem med ljudet med hänsyn till sin hörapparat. (Det som Mauricio i övrigt har anfört har redovisats ovan.)

Tingsrättens bedömning

För att kunna döma någon för brott måste det – som konstaterats i det inledande avsnittet under Domskalet – med en hög grad av säkerhet kunna slås fast att den tilltalade har begått just den gärning som är åtalad. Det som finns att utgå från i detta fall är A:s redogörelse för vad som har inträffat och hur det gick till när hon har talat med sina föräldrar. I polisförhören säger A först att hon inte vet vad som skulle ha stoppats i hennes mun, att hon blundade och inte såg vad det var, men i efterföljande förhör framgår att A:s uppfattning är att det måste ha varit Mauricios könsorgan.

Frågan hur det gick till när Mauricio skulle ha stoppat sitt könsorgan i A:s mun har också behandlats i förhören. A har vid ett par tillfällen beskrivit hur hon skulle ha suttit i Mauricios knä. Efter att förhørsledaren undrat över hur Mauricio i en sådan position skulle ha fått in sitt könsorgan i hennes mun, har A ändrat sig och sagt att hon tror att hon låg ned. Hon har visat på en docka men denna sekvens avslutas med att A besvarar förhørsledarens fråga om hur det gick till med ”jag vet inte”.

Här finns alltså en oklarhet och vad som i övrigt har framkommit kompenserar inte för detta. Det är enligt tingsrättens uppfattning ett centralt moment hur Mauricio och A var positionerade när gärningen skulle ha skett. Med hänsyn till att det har angetts olika alternativ i den delen och att det kvarstår osäkerhet om hur det skulle ha gått till, går det att inte slå fast att det är bevisat att Mauricio har begått det åtalade brottet. Åtalet i denna punkt ska alltså ogillas.

2. a) Grovt sexuellt övergrepp mot barn (målsägande B); bestående i att vid flera tillfällen ha rört B:s underliv innanför trosornaPolisförhören med B

I det *första förhöret* tar förhørsledaren upp att B har talat om hemligheter med sin mamma. Något rörande gärningen kommer inte fram i detta förhör. – I det *andra förhöret* svarar B först med tvekan och tystnad på frågan om vad B berättat för mamma. Efter påståendet att hon skulle sagt att någon tagit på hennes snippa, säger B att hon måste tänka. När förhørsledaren efter tag säger att B:s mamma berättat att B sagt att Mauricio har tagit på B:s snippa, säger B ”Det var så. Det som min mamma berättade”. Mauricio hade vilan. Hon kommer inte precis ihåg. De tittade på film, på paddan. Mauricio satt i rullstolen (en stol som gick att rulla), hon satt på sin kudde. Mauricio bad henne komma och sätta sig i hans knä. ”Sedan gjorde han det som mamma sade, pillade i min snippa”. B visar på docka hur Mauricio stoppade sin hand innanför byxan. Han pillade med pekfingret innanför trosan, vid snipphålet, inte i snipphålet. Hon kommer inte ihåg hur det kändes. De andra barnen satt och kollade på film. Hon tror att det var Karlsson på taket. Hon kommer inte ihåg hur många gånger det hände. Det skedde när hon var fem och sex år. Hon uppmanas berätta om en annan gång men säger att hon inte vet. Samma svar blir det på frågan om att berätta om den senaste gången. – I det *tredje förhöret* frågar förhørsledaren om vad som hände i filmen. B svarar att hon inte kommer ihåg. Det var en ritad Karlsson. Hon vet inte hur länge Mauricio har pillat. Det har hänt både när B var fem och sex år. Hon tror att de har tittat på Karlsson en gång. Mauricio berättar jättebra sagor. Hon tror att Mauricio har pillat på hennes snippa alla gånger Mauricio har haft vilan. Det var med tummen han pillade. Skälet till att hon har berättat först nu är att B:s mamma har sagt till henne att berätta för polisen. – I det *fjärde förhöret* diskuteras de andra gärningsmomenten i åtalspunkt 2, se följande avsnitt. – I det *femte förhöret* säger B att hon har suttit i Mauricios knä när han har pillat henne på snippan.

B:s mamma

Söndagen den 27 september 2015 läste B:s mamma en kvällssaga för B. Mamman hade upplevt B vara lite hämmad och de kom in på bra och dåliga hemligheter. B berättade spontant att hon hade lagt en äppelskrutt i brevlådan. Senare sade B ”C säger att Mauricio har tagit henne på snippan, det har han gjort med mig också”. B:s mamma försökte utreda vad B menade. Det var inget toabesök. På fråga om det var innanför eller utanför trosorna, sade B innanför och visade. Det var mörkt men B:s mamma kunde se att hon visade innanför trosorna. På fråga om hur många gånger, visade B alla fingrar. B sade att hon inte ville prata mer och då släppte B:s mamma ämnet. B:s mamma ringde till polisens upplysning som först gav henne rådet att gå och tala med Mauricio, men sedan ringde de tillbaka och sade att hon skulle tala med förskolans chef. B:s mamma pratade dagen efter med Ingrid Dahl, samordnande barnskötare, som tog det vidare med sin chef Åsa Stefansson. Vid en

telefonkontakt från Åsa Stefansson sade Åsa att saken var polisanmäld och att det var bra att inte prata med barnen. Efter första förhöret var B arg på sin mamma och sade "Hur kunde du polisanmäla mig!". B tyckte att det räckte att hon hade berättat för mamman. B tyckte att det var läskigt att sitta i rummet på barnhus och vägrade gå igen. Föräldrarna sade att det var viktigt att hon berättade för polisen med egna ord det som hon hade berättat för dem. När det gäller hur B har mått tidigare, fick B efter ett tag i förskolan problem med magont. Det gjordes ett "glad gubbe"-test som visade att B var ledsen framför allt när hon var inne. B har varit hämmad att berätta tidigare men det har nu helt ändrat sig. Nu berättar hon mycket mer, något som B:s mamma har saknat. Det har för B varit ett onormalt stort fokus på snoppar och snippor. Föräldrarna har avvaktat med psykologhjälp för B men är inbokade på ett möte i februari. B är väldigt fundersam kring Mauricio, vad som händer med denne. Hon har också varit arg på honom. Detta yttrade sig i att hon kastade bort ett gruppfoto från förskolan där Mauricio var med. B har också hemma hos sin pappa slängt ett foto på bl.a. Mauricio. B:s mamma har tyckt väldigt bra om Mauricio

B:s pappa

B har inte berättat några detaljer för honom. B vet att mamman berättat för honom. B har bekräftat att Mauricio gjort dumma saker mot henne. B:s mamma har sagt till honom att B sagt att Mauricio instruerat B att inte berätta för någon. B:s pappa har inte frågat, för att han inte vill förstöra polisutredningen. B var väldigt lös i magen under lång tid. Efter förhöret hos barnpolisen blev B väldigt arg, framför allt på sin mamma. B har verkat lättad över att Mauricio inte är kvar på dagis och när Mauricio blev häktad. B slängde ett foto där Mauricio var med. Under förskoletiden tyckte B:s pappa beträffande Mauricio att det var bra med en manlig pedagog.

C:s förhör

I det *andra förhöret* med målsägande C (som gick på förskolan samtidigt med B) säger hon att Mauricio har haft sina armar på B:s framsnipa. "Ibland brukar de ha, det struntar vi i, hej och hå". När förhørsledaren säger att hon vill veta mer, säger C att de brukar ha det, Mauricio bara. Hon säger att hon brukar se det, att han brukar ha så på alla barn. "Mitt emellan de här kycklingarna". – I C:s *tredje förhör* frågar förhørsledaren hur Mauricio hade sina armar på B och då svarar C att det var för magen. På ny fråga om att C sagt att hon sett att Mauricio haft armar på B:s framsnipa och uppmanad berätta, säger C att Mauricio satt på en stol. Hon har sett Mauricio ha sin hand på B:s framsnipa minst två gånger. Hon beskriver ett tillfälle då B skulle ha uppmanats sätta sig i Mauricios knä, sagt nej men sedan ångrat sig. Mauricio trodde att C somnade, men hon tjuvkikade för det var så intressant. Det pågick en timme, en halvtimme, en liten timme. Det kändes pinsamt, "ganska skönt men också ibland dåligt bekvämt, nåt inte så himla jättebekvämt".

Mauricio

Han har inte gjort det som påstås. Han har aldrig visat Karlsson på taket-filmen under sin vila. Det är få gånger han har visat film, och då har filmen alltid haft en anknytning till ett pågående projekt. Till exempel visade han filmen Frost när de hade ett projekt om vatten. I förhör med andra barn framgår att det var Camilo, en vikarie på förskolan, som visade Karlsson på taket. Det har också Camilo själv bekräftat. (Det som Mauricio i övrigt har anfört har redovisats ovan.)

Tingsrättens bedömning

Enligt tingsrättens bedömning har B lämnat tämligen detaljerade uppgifter om hur Mauricio har tagit henne ”vid snipphålet, inte i snipphålet”. Intrycket förts inte nämnvärt av noteringen att B har lämnat olika uppgifter om vilket finger som Mauricio skulle ha använt (först pekfingeret och senare tummen). Även B:s mamma har på ett trovärdigt sätt redogjort för hur B – som mamman under tid uppfattat som hämmad – spontant lämnat uppgifter om hur Mauricio skulle ha tagit på B innanför trosan. Dessa uppgifter från B och hennes mamma är enligt tingsrätten i sig tillräckligt konkreta för att fälla Mauricio till ansvar, om de inte av andra skäl bör ifrågasättas.

Att Mauricio skulle ha tagit B på underlivet vid åtminstone ett tillfälle får även stöd av det som målsäganden C har berättat. Det förhållandet att ett annat barn har iakttagit gärningen gör att Mauricios invändning att han inte varit ensam med ett barn inte ter sig som en nödvändig förutsättning för att begå det aktuella övergreppet; som åklagaren har påpekat kan det ha rört sig om en kortvarig och diskret gärning som inte behöver ha väckt stor uppståndelse bland barnen.

Något som också är förenligt med att Mauricio har gjort något han inte har fått göra mot B, är att B har sagt att Mauricio sagt till henne att inte berätta för någon.

Mauricio har som ett tänkbart alternativ till att hon skulle ha sagt detta fört fram att B tänkt på de fall där Mauricio i lek, t.ex. med gosedjur, sagt att barnen inte får berätta för någon. Att B medvetet eller omedvetet skulle ha använt en sådan uppmaning i ett helt annat sammanhang, framstår emellertid enligt tingsrätten som en

krystad förklaring. B:s reaktioner efteråt, där hon rivit sönder foton på Mauricio, framstår också som adekvata efter att hon har råkat ut för ett övergrepp.

Beträffande B:s utsaga att händelsen skulle ha inträffat då Mauricio på vilan visat filmen Karlsson på taket, har Mauricio sagt att han bara har visat film ett fåtal gånger och att han aldrig har visat den filmen. Det finns uppgifter, även från Camilo själv, som stöder att det var Camilo – en vikarie på förskolan – som har visat filmen Karlsson på taket. Ställt emot det som B i övrigt har berättat om gärningen är detta inte något som påtagligt minskar bevisvärdet av B:s redogörelse. Hur det har förhållit sig med Karlssonfilmen är oklart, men tingsrätten håller det för uteslutet att B skulle ha blandat ihop personen som har gjort något mot henne. Antingen har Mauricio visat Karlssonfilmen, eller så kan B blanda ihop tillfällena så att det var någon annan aktivitet på vilan när Mauricio tog henne på underlivet.

Kan det vara så att barnen har missuppfattat att Mauricio har råkat komma åt B i underlivet? C har beskrivit hur Mauricio har hållit på B:s ”framsnipa” men hon har också beskrivit att Mauricio har hållit B, och andra barn, med händerna runt magen. Ett hypotetiskt alternativ skulle kunna vara att Mauricio har haft barn i knät och råkat halka ned med sina händer, utan att det funnits något sexuellt i detta. Tingsrättens uppfattning är emellertid att barnens iakttagelser och upplevelser starkt talar emot en sådan tolkning. Sannolikt hade inte en misstagsberöring fått samma reaktion och fäst sig i barnens minne på det sätt som har skett här.

Från försvarets sida har som en möjlig felkälla pekats på att barnen kan ha påverkats av den stämning som har rått i Bro. Stämningen skulle ha präglats av en på förhand bestämd uppfattning, hos kommunen, polis och flera föräldrar, att Mauricio var skyldig och att han inte skulle komma tillbaka till förskolan.

Risken för påverkan är viktig att beakta (det som sägs här och i det följande har bäring på förhören med samtliga barn). Tingsrätten har dock inte kunnat finna några tecken på att B, eller de andra målsägandena, har utsatts för påverkan att berätta på ett visst sätt. Först kan konstateras att Mauricio allmänt har varit omtyckt, både hos barn och föräldrar. Något motiv att medvetet hitta på negativa saker om honom har inte framskymtat. Föräldrarna har genomgående berättat att de blivit strikt instruerade av polis att inte prata med varandra eller barnen, att de varit noggranna med att följa detta och det har inte framkommit något som talar emot detta. De har till och med, i enlighet med instruktioner, avvaktat med att se till att barnen har fått psykolog- eller annan samtalskontakt, trots att de har upplevt ett sådant behov.

Tre av barnen har visserligen gått i samma klass men det har inte framkommit att barnen skulle ha pratat med varandra om de åtalade händelserna. Att barnen har varit så motvilliga att berätta om att någon har tagit på dem talar emot att de skulle ha pratat om händelserna med andra. Det kan noteras till exempel att A i förhör sagt att "B:s mamma har sagt till min mamma att Mauricio också gjort något mot B." och att det C berättat för A om erfarenhet från barnpolisen var att C sagt att någon krockat med en bil. Detta tyder snarare på att barnen inte har diskuterat vad de sagt i förhör sinsemellan. I sammanhanget bör noteras att D, som flyttat efter förskolan, och hennes familj inte varit i kontakt med A-C med familjer efter förskoletiden. Att barnen i förhören har berättat om händelser som skiljer sig åt, även om det handlar om övergrepp av likartat slag, ger också ett intryck av att barnen berättar om något som de har varit med om. Det går inte att koppla ihop utsagorna med den omständigheten att två av flickorna fått ta med sig ett gosedjur från barnahus efter polisförhör. Tingsrätten håller inte heller med försvaret om att de förhör med övriga flickor som åberopats (F, G och H) skulle tala för att barnen på förskolan har pratat om sexuella saker på ett sätt som bör föranleda en annan syn på målsägandenas berättelser.

Vad gäller polisförhören har dessa kritiserats av försvaret för att innehålla ledande frågor och flera hänvisningar till sådant som tidigare skulle ha sagts av barnet. Tingsrätten har dock inte uppfattat någon situation där ett barn skulle ha styrts in på att ge ett visst svar. En annan sak är att ett påstående om att ”din mamma har sagt att” förvisso har avslöjat för barnet att förhørsledaren sitter inne med mer information än vad barnet först har trott. Men den typen av påståenden har inte alltid lett till att barnen har börjat berätta. I de situationer där barnet har gjort det, har barnet utvecklat saker som förhørsledaren inte har sagt. Det har inte heller framkommit att de s.k. bakåtreferenser som inlett vissa frågor har varit felaktiga eller missvisande.

Sammantaget är det tingsrättens uppfattning att utredningen inte ger något stöd för att B skulle ha påverkats till att felaktigt berätta det hon har gjort. Grundat på hennes – och föräldrarnas – uppgifter är det bevisat att Mauricio har rört hennes underliv innanför trosorna.

Åklagaren har hävdats att detta ska ha skett vid flera tillfällen. B har visserligen sagt att det skulle ha skett flera gånger men hon har varit vag rörande antal och har inte heller beskrivit mer än ett tillfälle. Om det har varit upprepade tillfällen och hur övergreppet i så fall har gestaltat sig, framstår därför som osäkert. Det kan inte slås fast med tillräcklig grad av säkerhet att det har rört sig om mer än ett tillfälle. B:s ålder har gjort det svårt för henne att närmare precisera datum för gärningen och den av åklagaren angivna tidsrymden får godtas.

På de skäl som åklagaren har angett ska brottet rubriceras som grovt sexuellt övergrepp mot barn. Här är särskilt att notera den utvidgning av tillämpningsområdet för brottet som skedde 2013, när det i lagtexten togs in bl.a. att gärningsmannen utnyttjat sin ställning eller missbrukat ett särskilt förtroende (se förarbetena till lagändringen, prop. 2012/13:111 s. 45 ff).

Mauricio ska i sammanfattning dömas för ett fall av grovt sexuellt övergrepp mot barn bestående i att han har rört B vid hennes underliv innanför trosorna någon gång under perioden januari 2014 – juni 2015 i förskolan.

2. b) Grovt sexuellt övergrepp mot barn (målsägande B); bestående i att vid ett tillfälle ha lagt B:s hand på sitt nakna könsorgan

Polisförhören med B

I det *fjärde förhöret* säger B att det var vila, att de tittade på film (hon minns inte vilken) och att hon satt i Mauricios knä. Mauricio satt på samlingsbänken. Då tog Mauricio B:s hand och lade den på sitt ben. Hon hörde en dragkedja. Hon tittade inte dit. B kände något, det kändes som en snopp. Det var lite mjukt och lite hårt. Formen var som en bulle fast lite smal. Mauricio sade att det var hans tumme. B säger att mamma säger att det var Mauricios snopp. Hon minns inte hur länge det pågick. Hon tänkte att det var hans snopp. Tummen är hård, annorlunda. Sedan fick B gå tillbaka, det kändes bra. På fråga hur nära B:s hud den var, visar hon genom att sätta precis emot. Hon tror att hon var fem eller sex när detta hände. B säger att hon har berättat för mamma att Mauricio gjort så. På fråga varför B inte berättade för föräldrarna när hon gick på förskolan, svarar B att hon inte vet. På fråga om någon har sagt att hon inte får säga, svarar B att Mauricio har sagt att hon inte får berätta. Det gjorde han efter vilan. – I det *femte förhöret* säger B att Mauricio hade mörka jeans, blå eller svarta. Hon satt i hans knä. Hon hörde en dragkedja, sedan kände hon något, sedan hörde hon en till dragkedja.

B:s mamma

Det tredje polisförhöret hade preliminärt sagts vara det sista. När B:s mamma lagade mat och B höll på med en pärlplatta småpratade de om förhöret, eftersom det var slut på förhören. Då berättade B om att Mauricio tagit hennes hand när hon satt i hans knä. B hade hört en dragkedja. Hon kände något mjukt. ”Mauricio sade att det var hans tumme men det var ingen tumme för jag vet hur en tumme känns”. B:s mamma vet inte om B sade att det var en snopp, om det var mammans slutsats, eller om mamman frågade B om det var det. B:s mamma vet inte vem som då sade ordet.

Mauricio

Han har aldrig gjort på det sätt som påstås. Han har inte haft jeans med dragkedja. Det var vid ytterst få tillfällen han visade film under vilan. Eftersom han inte gjort det som sägs, har han inte heller sagt till B att inte berätta om det. När han har sagt till barn att inte berätta för någon har det rört helt andra saker, som t.ex. lek med gosedjur. (Angående det sistnämnda och det som Mauricio i övrigt har anfört, se ovan i domen.)

Tingsrättens bedömning

Det saknas skäl att ifrågasätta att B efter det som uppfattades vara det sista förhöret berättade för sin mamma att Mauricio tagit hennes hand och lagt den på något som B uppfattade vara Mauricios könsorgan. B har därefter i ett ytterligare polisförhör berättat om samma sak och förklarat varför hon kom fram till att det var Mauricios könsorgan som hon kände. De uppgifter som har lämnats framstår som tillförlitliga och överensstämmer med gärningspåståendet.

Vad gäller risken för att B skulle ha påverkats att lämna uppgifterna kan inte tingsrätten se någon sådan beaktansvärd risk (se även ovan beträffande påverkansrisk i tingsrättens bedömning under avsnitt 2. a). I linje med givna instruktioner synes föräldrarna ha bemödat sig att inte påverka B och inget har framkommit att B skulle ha haft sådana diskussioner med sina klasskamrater A och C att hon från dem blivit påverkad att berätta så som hon har gjort.

Mauricio har sagt att han inte har haft mörka jeans med dragkedja, men utredningen i den delen talar inte så starkt mot B:s uppgifter att gärningen av det skälet inte skulle kunna ha ägt rum. Han kan mycket väl ha haft byxor med dragkedja.

Tingsrätten sluter sig till att åtalet är styrkt även i denna punkt. Mauricio ska dömas för att han vid ett tillfälle under perioden januari 2014 – juni 2015 har lagt B:s hand på sitt nakna könsorgan. Brottet är på de skäl som åklagaren har anfört att bedöma som grovt sexuellt övergrepp mot barn.

3. Sexuellt ofredande (målsägande B)

Förhören med B

I det fjärde förhöret säger B att det hände en till grej, när de hade ansiktsmålning. Det var i köket, vid ett bord. Hon minns inte vad hon blev målad som. Efter att Mauricio målat henne, släppte han penseln och sade att hon skulle lägga sin hand på hans ben. Det kändes mjukt, kändes hårt. Då sade Mauricio att det var hans snopp som hon kände. Det var lite jobbigt. Hon var fem år. När hon berättade om detta för mamma var hon sex år. Det var i sängen, när hon gick i skolan.

B:s mamma

På söndagkvällen den 27 september 2015 berättade B även om att B en gång vid ansiktsmålningen stått nära Mauricio och att han då sagt till henne att känna vid ljumskan. B visade. Då hade Mauricio sagt att det var hans snopp.

Mauricio

Han har inte gjort det som anges i åtalet. Han har inte varit ensam med något barn. Vid ansiktsmålning har det suttit en kollega till honom i närheten. Det har alltid varit många barn i närheten. Om han skulle ha sagt ordet ”snopp”, skulle barnen ha reagerat kraftigt. (Det som Mauricio i övrigt har anfört har redovisats ovan).

Tingsrättens bedömning

Åklagaren har hävdats att Mauricio skulle ha lagt B:s hand vid sitt skrev utanpå byxorna alternativt förmått henne att lägga sin hand där samt att Mauricio skulle ha sagt något i stil med att det är hans snopp.

Tingsrätten konstaterar att B även i denna del har redogjort för en händelse som är i enlighet med vad åklagaren har gjort gällande. Av gärningsbeskrivningens alternativa påståenden, har B sagt att hon har blivit tillsagt lägga sin hand i Mauricios skrev; Mauricio har alltså inte tagit handen och lagt den där. B har även i denna del framstått som trovärdig. När det gäller risk för att hon skulle ha påverkats att förvränga verkligheten gör tingsrätten samma bedömning som ovan i avsnitt 2. a).

Det framstår inte för oss som märkligt att Mauricio skulle kunna ha sagt ordet ”snopp” i anslutning till ansiktsmålningen utan att andra barn har hört det eller att barnen har hört det utan att föra det vidare. Inget talar heller för att någon annan fröken alltid varit så nära, att det av den anledningen skulle ha varit omöjligt för Mauricio att begå gärningen. Som åklagaren har påpekat förefaller det ha varit fråga om ett snabbt skeende.

Slutsatsen blir att åtalet är styrkt även här, med det förtydligandet att – av de alternativa påståendena i gärningsbeskrivningen – Mauricio har förmått B att lägga sin hand vid sitt skrev utanpå byxorna. Brottet ska som åklagaren anfört rubriceras som sexuellt ofredande. När det gäller tidpunkten för brottet går denna inte att slå fast närmare, men den inryms i den tidsram åklagaren har angett.

4. Grovt sexuellt övergrepp mot barn (målsägande C)

Polisförhören med C

I de första fyra förhören diskuteras den händelse som åklagaren avser med åtalspunkt 5. Beträffande de förhören, se nedan. – I det *femte förhöret* säger förhørsledaren att hon vet att C och hennes pappa har pratat när de badat, om en händelse när C:s byxor åkte ned. Förhørsledaren undrar vad de talat om. Då tänkte Mauricio dra upp byxorna men han gjorde inte det, utan ville bara pilla på min snippa, säger C. Uppmanad att berätta säger C först att hon inte vill. ”Jag vill inte prata om min snippa”. Byxorna var lite för stora. Mauricio gick in i hennes trosor; ”han kanske tycker det är roligt att få baciller på sin hand”. Det kändes obekvämt på snippan. Det var inte snällt. Han gjorde som att han torkade blöja på C. Det var i byggrummet och hon var fem år. Hon kan inte säga årstiden. Innan hade de vilat. Mauricio satt på en stol. Mauricio satte på musik på radion, berättade historien och sedan pillade han C i snippan. C säger att hon inte vill prata om detta, att det känns jobbigt. Hon säger att hon lät honom göra det för att hon inte visste att hon skulle säga till honom att sluta. De andra fröknarna hade rast. Efteråt drog Mauricio upp hennes byxor och hon gick och ritade. Byxorna hon hade på sig var tunna, med rosa, gröna ränder och vitt. När det hände stod Mauricio bakom henne och böjde sig ned sådär som vuxna brukar göra.

C:s pappa

Han fick reda på allt via C:s mamma, som hade blivit kontaktad av polisen. Någon hade tagit på C på snippan på dagis. C hade inte berättat för föräldrarna själv. Han och C:s mamma har under hela förhörstiden varit extremt uppmanade att inte prata med C, från polis och målsägandebitråde. Det var tufft att inte kunna prata med sin dotter. Han började utbilda barnen utifrån material från Rädda barnen. För att inte C skulle känna sig utpekad, riktade han sig främst till henne lillebror. Detta skedde varje torsdag, när de badade. En torsdag, inför det sista förhöret, sade C ”Mauri har tagit mig på snippan pappa”. C:s pappa blev chockad och frågade om det var sant. C svarade jakande. På fråga var det hände, sade hon på dagis. Sedan började hon prata om något helt annat. C:s pappa har inte pratat om detta med någon annan; han tror inte att han har pratat med C:s mamma om det. Han känner igen två par byxor som kan vara de som C pratar om. Efter det sista förhöret frågade C:s pappa C om det hade hänt. Ja, det har det, svarade C. Han frågade varför hon inte har berättat, och hon sade att hon inte visste att det var fel. C har sagt att hon tycker synd om Mauricio. Mauricio var en stor favorit för henne. Även C:s pappa tyckte mycket om Mauricio. C var generellt positiv till polisförhören. Men inför det andra förhöret blev hon ifrågasättande, och fick övertalas att gå dit. Sedan sommaren 2015 har C börjat ha ångestattacker. Han och C:s mamma separerade sommaren/hösten 2014. Det är klart att C blev ledsen över det, men hon tog separationen bra. De har ännu inte sökt professionell hjälp ännu för C. De har blivit varnade för att det skulle kunna förstöra utredningen.

C:s mamma

Polis ringde upp henne och ville ha samtal med C. Förskolechefen Åsa Stefansson ringde också. Åsa sade att det hade varit en incident men inte vad. C:s mamma fick reda på att C skulle ha blivit tagen på snippan men inte mycket mer. Det var hård sekretess. C har inte sagt något till sin mamma. C är tystlåten av sig. C:s mamma har inte ställt frågor, eftersom hon blivit uppmanad av polis och målsägandebitråde att avstå. Före eller efter sista förhöret sade C att hon hade nämnt för sin pappa att Mauricio hade varit dum. C:s mamma har hittat byxor hemma med de färger som C har beskrivit i förhör. Normalt är C glad men sommaren 2015 förändrades hon. Hon blev utagerande. C har också fått en fascination för underliv, sitt eget och lillebrors. Mauricio var C:s favorit bland fröknarna. C:s mamma tyckte också om Mauricio, eftersom han var så populär hos C.

Mauricio

Han har inte tagit C i underlivet. Han har dragit upp strumpbyxor på barnen ibland. Han har inte något minne av att han skulle ha dragit upp fladdriga byxor, det har mer rört sig om strumpbyxor. Det är mycket av det som C säger som inte stämmer, t.ex. hennes redogörelse för hur det ser ut på förskolan. (Det som Mauricio i övrigt har anfört har redovisats ovan.)

Tingsrättens bedömning

C har i förhör beskrivit hur Mauricio har tagit henne i underlivet i samband med att han skulle ha dragit upp hennes byxor. Hon har sagt att han tog henne innanför trosorna och lagt till ”Han kanske tycker att det är roligt att få baciller på sin hand”. C:s pappa har redogjort för hur C började tala om händelsen i samband med att han undervisade barnen i att ingen vuxen fick röra dem utan anledning. Inget talar för att de dessförinnan skulle ha talat om sådana konkreta saker som C beskrivit. Både det som C har berättat och C:s pappas beskrivning av hur hon tog upp saken bär trovärdighetens prägel.

Från försvarets sida har pekats på att C lämnat felaktiga uppgifter, när det gäller hur det såg ut på förskolan och att Mauricio skulle ha haft ett eget rum. Tingsrätten håller med om att det är på det sättet, men kommer inte till slutsatsen att de felen ska leda till att uttalandena om att Mauricio tagit C i underlivet ges ett lägre bevisvärde. De här diskuterade uppgifterna förtar inte det som hon har berättat om Mauricios beröringar.

Det är tingsrättens bedömning att C har lämnat så pass konkreta uppgifter om att Mauricio har rört vid C:s underliv att de är tillräckliga för att grunda ansvar för Mauricio.

När det gäller risk för påverkan från föräldrar eller kamrater gör tingsrätten motsvarande bedömning som för målsäganden B (se avsnitt 2. a] ovan). Inte heller beträffande C finns indikationer på att hon skulle ha lämnat felaktiga uppgifter om vad Mauricio har gjort för att tillgodose förhørsledarens eller annan vuxens förväntningar. C har själv sagt att hon tycker det är jobbigt att prata om sin snippa och att någon tagit på den. Mauricio har varit mycket omtyckt av C, och det finns inget som tyder på att hon skulle vilja hitta på negativa saker för att skada honom.

Slutsatsen blir att tingsrätten finner det bevisat att Mauricio har rört vid C:s underliv innanför trosorna någon gång under angiven period, augusti 2014 – sommaren 2015. Brottet ska som åklagaren har angett bedömas som grovt sexuellt övergrepp mot barn.

5. Sexuellt ofredande (målsägande C)

Polisförhören med C

I det *första förhöret* nämner inte C något om någonting som skulle kunna vara brottsligt. Hon får beskriva hur fröknarna var och vad de gjorde på vilan. Fröknarna, även Mauricio brukade klappa dem på vilan, vilket var skönt. Mauricio har masserat henne på magen, armarna och benen. Mauricio har inte tagit på henne någon annanstans. – I det *andra förhöret* säger C, långt in i förhöret, att Mauricio har haft sina armar på B:s framsnipa och att han har brukat ha så på alla barn. På fråga om han gjort så på C, blir hon först tyst och säger sedan att han brukar göra samma som på alla andra barn. På uppmaning att berätta en gång då det har hänt C, svarar hon att det inte har hänt så ofta. Hon säger att hon har slutat på förskolan, och inte kommer ihåg så mycket. Det har typ bara hänt en gång. – I det *tredje förhöret* får C frågor om hur Mauricio hade armarna och C svarar ”runt min mage, som ett bälte” samt att det var bekvämt. Efter att ha fått frågor om B (se avsnitt 2. a] ovan), frågar förhørsledaren hur det varit med C:s framsnipa. C blir tyst. Ganska obekvämt, inte så roligt för att alla brukade skratta åt att Mauricio höll på min framsnipa, svarar C. C säger att det hänt tolv gånger. De var i sovrummet. Alla stod på ett led, C tog en kudde och lade ut den. C satt på knä, Mauricio hade händerna korsade på framsnippan. Det kändes lite obekvämt. Han kände mjukt, men ibland tryckte han. Det kändes huller om buller och pirrigt. Han tryckte med handen på snippan. Mellan de här skinkorna. Han gillade att hålla på i alla snippor ”för han blir ibland lite uppspelt”. – I det *fjärde förhöret* säger C att hon inte vill prata om när hon suttit i Mauricios knä, för att det är jobbigt. Hon säger att hon nu är stor och går i skolan, och att hon inte vill prata om dagis. Hon säger att hon inte vet, inte kommer ihåg, för att det är länge sedan. C svarar på fråga om vilken sida av byxorna Mauricio tog, att det var på utsidan. Hon säger att Mauricio har haft händerna på hennes framsnipa två gånger. Det är långt in i förhöret och hon besvarar en uppmaning om att berätta om den andra gången med att hon inte vet.

Förhör med C:s föräldrar, se ovan under avsnitt 4.

Mauricio

Han har inte heller tagit C i underlivet utanpå byxorna. Han och de andra fröknarna är inte ensamma med barnen. C har lämnat en rad felaktiga uppgifter, t.ex. om en övervåning på förskolan som inte finns. (Det som Mauricio i övrigt har anfört har redovisats ovan.)

Tingsrättens bedömning

C har i förhören redogjort för hur Mauricio har tagit på hennes underliv utanpå kläderna. Redogörelsen framstår som tillräckligt konkret för att grunda ansvar. Utifrån det som C har berättat verkar det inte finnas någon risk för sammanblandning med gärningen som avses med åtalspunkt 4, utan den nu aktuella gärningen framstår som en annan och separat gärning.

Det som sagts under föregående åtalspunkt om att C:s felaktiga beskrivning av hur det ser ut på förskolan inte inverkar på bedömningen, gäller även här. Beträffande eventuell risk för att C skulle ha påverkats att lämna felaktiga uppgifter kommer tingsrätten till slutsatsen att det inte finns en sådan risk att beakta, med hänsyn till de skäl som anförts i avsnitt 2. a) ovan.

Det är utifrån C:s uppgifter svårt att slå fast tidpunkt för när gärningen skulle ha skett men den inryms under den period som åklagaren har angett. Åklagaren har åtalat för sexuellt ofredande vid två tillfällen. De uppgifter om antal gånger som C har lämnat är inte tillräckligt tillförlitliga för att fälla Mauricio till ansvar för mer än ett tillfälle. Hennes uppgift om antal gånger framstår som osäker och hon har inte konkretiserat hur det skulle ha gått till vid fler än ett tillfälle. Mauricio ska därför bara dömas för sexuellt ofredande vid ett tillfälle.

Sammanfattningsvis ska Mauricio i denna del dömas för sexuellt ofredande bestående i att någon gång under augusti 2014 – sommaren 2015 ha rört vid C:s underliv utanpå hennes kläder.

6. Sexuellt ofredande (målsägande D)

Polisförhören med D

I det *första förhöret* frågar förhørsledaren D om varför hon är på barnahus, och D säger att hon inte vet. En bra bit in i förhöret får D en uppmaning att berätta hur det var när hon och pappa tittade på kort från när hon var liten. Gud vilken svår fråga, säger D. Hon säger att det är pinsamt för att en fröken hade gjort något dumt med henne, saker som man inte fick göra på barn. ”Tog liksom på snippan och sånt”. På fråga vilken fröken, svarar D Mauri. Det var på D:s snippa och det var 2012. Det har skett typ 10 gånger. Det vet D för att hon har räknat ut. Det är svårt att berätta. D säger att hon inte vill att det ska hända på andra barn, att bara mamma och pappa vet, att mamma tyckte att hon var modig när hon berättade men att det känns läskigt att någon annan ska veta det. Men samtidigt är det bra att någon annan vet så att man slipper gå och tänka på det själv. D säger att hon fick ont i magen. D var fyra år när det hände första gången och fem år när det hände sista gången. Hon slutade när hon var sex och då gjorde han inget. Uppmanad att berätta hur det var när hon var fem, säger hon att det är svårt, att hon har fått en massa nya minnen och att hon glömt. Hon tror att hon satt i Mauricios knä. Hon fick lite rött i ögat och fick åka hem. Hon säger att detta är första gången hon har berättat för någon som hon inte känner så himla mycket. – I det *andra förhöret* säger D att det är rätt svårt att förklara. På frågan hur det kändes på snippan svarar D att hon inte vet, att hon inte kommer ihåg, att det är svåra frågor och att hon är trött. Det konstateras att D inte ville komma in till barnahus och prata denna dag, och förhöret avslutas tidigt. – Det *tredje förhöret* inleds med att förhørsledaren konstaterar att pappa sagt att D är väldigt ledsen när hon ska till barnpolisen. D gråter och säger att hon vill vara med pappa. Hon säger att hon inte vet, inte kommer ihåg, vilket rum som Mauricio och hon var i. Hon tyckte inte att det var okej. Hon ville säga till Mauricio, men var rädd att han skulle skälla ut henne. Hon vet inte var på snippan han tog. Hon tror inte hon kan visa på dockan. På ny fråga om hur många gånger som Mauricio gjorde detta svarar D ”Jag räknar inte ner”. Tillfrågad om varför hon berättade för pappa, säger hon att det inte kändes bra att inte berätta. Pappa påminde henne genom att visa bilder. Hon tänkte att det inte var bra att hålla hemligheter. Mauricio sade att hon aldrig skulle säga till någon. Det tyckte D var rätt så dumt, men hon var liten så hon förstod inte att hon skulle berätta. Men sedan när hon blev större tyckte hon att hon skulle berätta. Nu är D rätt arg på Mauricio; det kändes som att om han var i hennes värld så vill hon krossa honom. På fråga vad Mauricio tog henne på snippan med, svarar D att hon inte vet, att hon är dum och att hon inte kommer ihåg. D återkommer till att hon är arg på Mauricio för det han gjort, att hon ville att han skulle sluta i klassen så att han inte kunde göra så mot andra barn. Ingen annan såg, för de var i ett annat rum. Hon var fem år när det hände. Det vet hon för att hon var fyra när hon började. – I det *fjärde förhöret* ombeds D redogöra för hur det gick till när Mauricio tog henne på snippan. Hon säger att sakerna snurrar hela tiden, att hon missar skolan och att hon inte får ur sig det som hon vill berätta. På fråga vilken sida av hennes kläder som Mauricio tog på hennes snippa, svarar D att hon inte vet.

Mauricio sade ”lova att inte berätta det här för någon” men D ville göra det. Det var november, oktober eller sista december 2011 som han sade så. Hon tror att han tog henne på snippan även efter att han sagt det men hon kommer inte ihåg. D vet inte när Mauricio tog henne sista gången på snippan. – I det *femte förhöret* svarar D på frågan när hon berättade för mamma och pappa att Mauricio hade tagit henne på snippan, att det var näst sista november. De började prata om dem på dagis, vad gjorde du på dagis och så. Mamma och pappa har sagt till henne att berätta för inget annat barn ska råka illa ut. Mamma och pappa har berättat för henne att man inte får ta barn på snippan, hon minns inte när men det var före det hon berättade för dem. Hon trodde först att föräldrarna skulle bli jättearga på henne, när hon berättade. Men de sade att hon var modig.

D:s pappa

Våren 2012 började D skolas in på avdelningen där Mauricio var, hon började hösten 2012 och slutade våren 2014. Han fick reda på att något hade hänt när en annan pappa ringde honom och sade att Mauricio hade blivit häktad. Polisen ville tala med D och hennes föräldrar, D:s pappa undrade varför. D hade inte sagt något. Inför första polisförhöret tog han fram foton från dagis för att se om hon skulle minnas något. Plötsligt började D gråta. Hon sade att det var en sak hon inte hade berättat, att Mauricio hade tagit henne på snippan. Senare när han hade lagt syskonen frågade D:s pappa om det var en eller flera gånger. D svarade mittemellan. Hon svarade nej på frågan om Mauricio hade varit naken och visat snoppen. Sedan ville inte D tala mer om saken. Inför polisförhören har han sagt till D att det är jätte viktigt att hon berättar och att hon är modig. Han kan ha sagt att det drabbar andra barn om hon inte berättar. D ville absolut inte åka till barnahus, hon tyckte att det var jättejobbigt. D var så ledsen när hennes mamma var med att de beslutade att mamman inte skulle åka med efter det andra förhöret. Beträffande rött i ögat vet D:s pappa att D har haft ögoninflammation, men han kan inte säga när i tiden det var. På väg till dagens förhandling i tingsrätten talade han mer ledande med D och frågade henne hur hon vet att det har hänt. Jo för att det gjorde ont, svarade hon. D hade en bra relation med Mauricio, han var roliga farbror. D har klagat på ont i magen. Det har inte påträffats någon fysisk anledning till det. Hon har haft mardrömmar. D:s föräldrar har avråts från att söka barnpsykiatrisk hjälp under utredningen.

D:s mamma

För något år sedan har D:s mamma sagt till D att en vuxen inte får ta på barn. D:s mamma kontaktade sin syster (i domen kallad I) som arbetar med utsatta barn. Både systemen och polis rådde henne starkt att inte ställa några ledande frågor, och det har hon följt. D tyckte att barnahus var fruktansvärt jobbigt. D tyckte att det var pinsamt att berätta, hon skämdes över att hon inte berättat, att hon svikit en vuxens förtroende och att hon berättat bara för pappa. D:s mamma har aldrig sett D så liten och rädd. D grät varje gång hon skulle på polisförhör. Föräldrarna peppade, sade att hon var modig. D:s mamma kan också ha sagt att D skulle berätta för att inget annat

barn ska råka illa ut. Efter förhören frågade mamma bara om D hade berättat det hon visste, och D svarade ja. Efter de två första förhören kunde mamma inte vara med längre, för D bara ropade att hon ville därifrån. D:s moster I träffade D under en dag men det kom inte fram något då. D:s mamma kommer ihåg att D har haft röda ögon, men hon minns inte när. D har aldrig haft magont förut, nu har det varit perioder då hon inte har velat gå till skolan. D har inte haft svårt att använda ordet snippa, inom familjen.

Mauricio

Han har aldrig tagit på D:s underliv. D kan ha känt av vad hon förväntades säga. Förhørsledaren använder ordet snippa en mängd gånger men D säger ordet bara någon enstaka gång.

Tingsrättens bedömning

D har i det första polisförhöret lämnat uppgifter om att Mauricio har tagit henne i underlivet, men sedan mest undvikit att svara på förhørsledarens ytterligare frågor. Efter att Mauricio tagit henne i underlivet skulle D ha blivit röd i ögat och fått åka hem. D har rent allmänt gett ett trovärdigt intryck i polisförhören. Hon har varit tydlig med att det har känts svårt för henne att berätta. Hon har inte tagit tillbaka det hon sagt inledningsvis. Också föräldrarna har sagt att D hade väldigt svårt för att gå till polisförhören. Ett förhör fick avbrytas och D har gråtit under ett annat förhör. D har själv sagt att det känns läskigt att någon annan ska känna till. Hon har också sagt att hon är arg på Mauricio och att ”om han är i min värld så känns det som att [hon] vill krossa honom”. Som tingsrätten har uppfattat det är det D som i förhöret spontant säger att Mauricio har sagt till henne att inte berätta för någon.

Från försvarets sida har påpekats att ordet ”snippa” har yttrats en mängd gånger av förhørsledaren, men knappt någon gång av D själv. Något som tydligt framkommer på filmen är att D har varit ovillig att prata med förhørsledaren om det som hon först har berättat och att förhørsledaren har försökt förmå henne att göra det. Den bild som tingsrätten har fått är dock inte att förhørsledaren har lagt orden i munnen på D, utan att hon har velat få D att utveckla och precisera det som D först har sagt.

Vad gäller frågan om påverkan utifrån gör tingsrätten i övrigt samma bedömning som i avsnitt 2. a). Som anges där hade D och hennes föräldrar vid tiden för polisförhören inte kontakt med de övriga familjerna, eftersom D:s familj hade flyttat så att D också gick i en annan skola än A, B och C. Inte heller D:s uppgifter framstår som inlärd, eller identiska med vad andra barn har berättat. Tingsrätten kan inte se någon koppling mellan det som D har berättat skulle ha inträffat, och det förhållandet att föräldrarna har sagt till henne att det är bra att hon berättar för att inte andra barn ska råka illa ut.

Förutom kontakt med föräldrar och polis tillkommer här en kontakt som D hade med sin moster, I. D:s föräldrar lät D tillbringa tid med I för att I i sitt arbete kommit i kontakt med utsatta barn. Tanken hos föräldrarna var att D kanske skulle öppna upp sig och prata om det hon varit med om med I. Vid huvudförhandlingen har hållits förhör med I. Hon har sagt att hon har tagit upp med D att hon träffat barn som varit med om saker som de inte gillar och frågat D om hon upplevt något. D har dock inte velat prata om något med I. Den bedömning tingsrätten gör är att det inte har kommit fram något rörande D:s kontakt med I som leder till ett ifrågasättande av det som D har berättat för polisen.

Som tidigare konstaterats har D berättat att Mauricio har tagit henne på underlivet. De uppgifter omkring gärningen som D har lämnat är inte så utförliga. D har inte gett svar på frågor som var på snippan Mauricio skulle ha tagit på henne och med vad han tagit. Detta anser dock inte tingsrätten utgöra hinder för att fälla Mauricio till ansvar för sexuellt ofredande. Från det som D har berättat förefaller det sig naturligt att utgå från att Mauricio använde handen när han rörde vid D:s underliv. Det får i avsaknad om utredning om annat antas att han har tagit utanpå kläderna, vilket är det som åtalet omfattar. Någon mer säker uppgift om datum än den tidsperiod som har angetts i gärningspåståendet går inte att slå fast. Mauricio ska alltså dömas för sexuellt ofredande mot D i enlighet med åtalet.

Skadestånd

Tingsrätten har på ovan angivna skäl ogillat åtalet för våldtäkt mot barn (åtalpunkt 1) och skadeståndskravet från A kan därför inte bifallas.

När det gäller kraven från B, C och D anser tingsrätten att de har rätt till skälig ersättning för kränkning samt sveda och värk, för de brott som Mauricio har utsatt dem för.

Utifrån det som har bevisats i målet, Mauricios vitsordanden rörande belopp för kränkning i fall av sexuellt ofredande och vid en jämförelse med ersättningspraxis finner tingsrätten att ersättning ska utgå till B med 65 000 kr (50 000 kr kränkning, 15 000 kr sveda och värk), till C med 50 000 kr (40 000 kr kränkning, 10 000 kr sveda och värk) samt till D med 12 400 kr (10 000 kr kränkning, 2 400 kr sveda och värk).

Målsägandena har grundat startdatum för begärd ränta på de tidpunkter som åklagaren har angett i gärningsbeskrivningarna. Dessa tidpunkter har godtagits av tingsrätten, varför ränta bör utgå från datumen enligt yrkandena.

Straff

Mauricio döms för grovt övergrepp mot barn i tre fall (två gärningar avseende B och en gärning avseende C) samt för sexuellt ofredande i tre fall. Minimistrafvet för grovt sexuellt övergrepp mot barn är fängelse 1 år. Med beaktande av dessa brott, bestämmelsen i 29 kap. 1 § brottsbalken (där det anges att det vid straffvärdebedömning särskilt ska beaktas om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons hälsa eller trygghet till person) och att Mauricio lider men till följd av att han kan antas bli avskedad från anställning (29 kap. 5 § 1 st. p. 7 brottsbalken), kommer tingsrätten fram till ett sammanvägt straffvärde om fängelse 2 år. Med

hänsyn till det höga straffvärdet är inte något annat straff än fängelse aktuellt. Mauricio döms till fängelse 2 år.

Övrigt

Sekretessen ska bestå avseende de identitetsuppgifter angivna i domslutet som har behandlats inom stängda dörrar.

Eftersom Mauricio döms för brott med fängelse i straffskalan ska han betala en avgift till Brottsofferfonden, 500 kr.

Advokaterna tillerkänns begärd ersättning. Dock tillerkänns inte advokat Eva Meiton ersättning för utlägg avseende sakkunnigyttande. Denna ersättning är inte att betrakta som ett utlägg för den offentlige försvararen utan är en beviskostnad för Mauricio (se kommentaren till 21 kap. 10 § 1 st. rättegångsbalken). En tilltalad har vid frikännande dom rätt till ersättning för bevisning, om bevisningen har varit skäligen påkallad för att tillvarata dennes rätt (31 kap. 2 § rättegångsbalken). Då den frikännande delen i denna dom inte har något att göra med sakkunnigyttandet, kan Mauricio inte tillerkännas ersättning för yttrandet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 400)

Ett överklagande ställs till Svea hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast den 11 mars 2016.

Mikael Swahn

I avgörandet har rådmannen Mikael Swahn samt nämndemännen Ann Hedberg Balkå, Christina Härd och Mats Nyqvist. Rätten är enig.

Avräkningsunderlag, se i det följande

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19870214-6518	Datum för dom/beslut 2016-02-19
Efternamn Abarza Astorga	Förnamn MAURICIO Alberto

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/uppört/avbrutet

2015-10-01	2015-10-03
2015-10-14	2016-02-05

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

ATTUNDA TINGSRÄTT
Enhet 4

Attunda tingsrätt, enhet 4
Box 940
191 29 Sollentuna

INKOM: 2016-01-20
MÅLNR: B 8128-15
AKTBIL: 119

Stockholm den 20 januari 2016

Mål nummer B 8128-15

**Norrorts åklagarkammare i Stockholm ./. Mauricio Abarza Astorga angående våldtäkt mot barn
m.m.**

I egenskap av målsägandebiträde och ombud för Målsägande A, Målsägande B, Målsägande C och Målsägande D, vilka samtliga biträder åtalet, får jag framställa följande yrkande om skadestånd.

MÅLSÄGANDE A

Yrkande

Målsägande A yrkar att tingsrätten förpliktar Mauricio Abarza Astorga att utge skadestånd till henne med sammanlagt *140 000 kr* jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 31 maj 2015 till dess betalning sker.

Åtalspunkt 1 (Våldtäkt mot barn)

Skadeståndet fördelar sig enligt följande:

1. 125 000 kr avser ersättning för kränkning av målsägandens personliga integritet jämlikt 2 kap. 3 § och 5 kap. 6 § skadeståndslagen.
2. 15 000 kr avser ersättning för sveda och värk jämlikt 5 kap. 1 § skadeståndslagen avseende fysiskt och psykiskt lidande.

Företaget innehar F-Skattsedel
Org.nr. 559007-5718

POSTADRESS	BESÖKSADRESS	TELEFON	EMAIL
Box 5216 102 45 Stockholm	Nybrogatan 34	08-517 008 64	info@stellaadvokater.se

MÅLSÄGANDE B

Yrkande

Målsägande B yrkar att tingsrätten förpliktar Mauricio Abarza Astorga att utge skadestånd till henne med sammanlagt 152 400 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 30 juni 2015 till dess betalning sker

Åtalspunkt 2 (Grovt sexuellt övergrepp mot barn – flera tillfällen)

Skadeståndet fördelar sig enligt följande:

1. 125 000 kr avser ersättning för kränkning av målsägandens personliga integritet jämlikt 2 kap. 3 § och 5 kap. 6 § skadeståndslagen.
2. 15 000 kr avser ersättning för sveda och värk jämlikt 5 kap. 1 § skadeståndslagen avseende fysiskt och psykiskt lidande.

Åtalspunkt 3 (Sexuellt ofredande)

1. 10 000 kr avser ersättning för kränkning av målsägandens personliga integritet jämlikt 2 kap. 3 § och 5 kap. 6 § skadeståndslagen.
2. 2 400 kr avser ersättning för sveda och värk jämlikt 5 kap. 1 § skadeståndslagen avseende fysiskt och psykiskt lidande.

MÅLSÄGANDE C

Yrkande

Målsägande C yrkar att tingsrätten förpliktar Mauricio Abarza Astorga att utge skadestånd till henne med sammanlagt 127 400 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 31 augusti 2015 till dess betalning sker

Åtalspunkt 4 (Grovt sexuellt övergrepp mot barn)

Skadeståndet fördelar sig enligt följande:

1. 100 000 kr avser ersättning för kränkning av målsägandens personliga integritet jämlikt 2 kap. 3 § och 5 kap. 6 § skadeståndslagen.
2. 10 000 kr avser ersättning för sveda och värk jämlikt 5 kap. 1 § skadeståndslagen avseende fysiskt och psykiskt lidande.

Åtalspunkt 5 (Sexuellt ofredande – två tillfällen)

Skadeståndet fördelar sig enligt följande:

1. 15 000 kr avser ersättning för kränkning av målsägandens personliga integritet jämlikt 2 kap. 3 § och 5 kap. 6 § skadeståndslagen.
2. 2 400 kr avser ersättning för sveda och värk jämlikt 5 kap. 1 § skadeståndslagen avseende fysiskt och psykiskt lidande.

MÅLSÄGANDE D

Yrkande

Målsägande D yrkar att tingsrätten förpliktar Mauricio Abarza Astorga att utge skadestånd till henne med sammanlagt 12 400 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 31 mars 2014 till dess betalning sker.

Åtalspunkt 6 (Sexuellt ofredande)

Skadeståndet fördelar sig enligt följande:

1. 10 000 kr avser ersättning för kränkning av målsägandens personliga integritet jämlikt 2 kap. 3 § och 5 kap. 6 § skadeståndslagen.
2. 2 400 kr avser ersättning för sveda och värk jämlikt 5 kap. 1 § skadeståndslagen avseende fysiskt och psykiskt lidande.

GRUNDER

Yrkandet om skadestånd grundar sig på de brottsliga gärningar som Mauricio Abarza Astorga har åtalats för i målet, oavsett vad gärningarna kan komma att rubriceras som.

Målsäganden, A, B, C och D, har utsatts för en mycket allvarlig kränkning av den personliga integriteten samt såväl fysiskt som psykiskt lidande.

Mot bakgrund av omständigheterna vid gärningarna – i synnerhet målsägandenas ringa ålder, gärningarnas art och det faktum att Mauricio Abarza Astorga missbrukat sitt särskilda förtroende som målsägandenas förskolelärare ska ersättning i enlighet med vad som yrkats anses skäligt och i nivå med praxis.

BEVISNING

Målsäganden åberopar samma bevisning som åklagaren, även till styrkande av respektive målsägandes skadeståndsanspråk.

Stockholm som ovan,

Adrienne de Joungé

Bilagor: (OBS Sekretess)

1. Fullmakt Målsägande A
2. Fullmakt Målsägande B
3. Fullmakt Målsägande C
4. Fullmakt Målsägande D

*C.C. till offentlig försvarare eva.meiton@o-h.se och Norrorts åklagarkammare i Stockholm
registrator.aknorrort-stockholm@aklagare.se, asa.andersson@aklagare.se*

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.